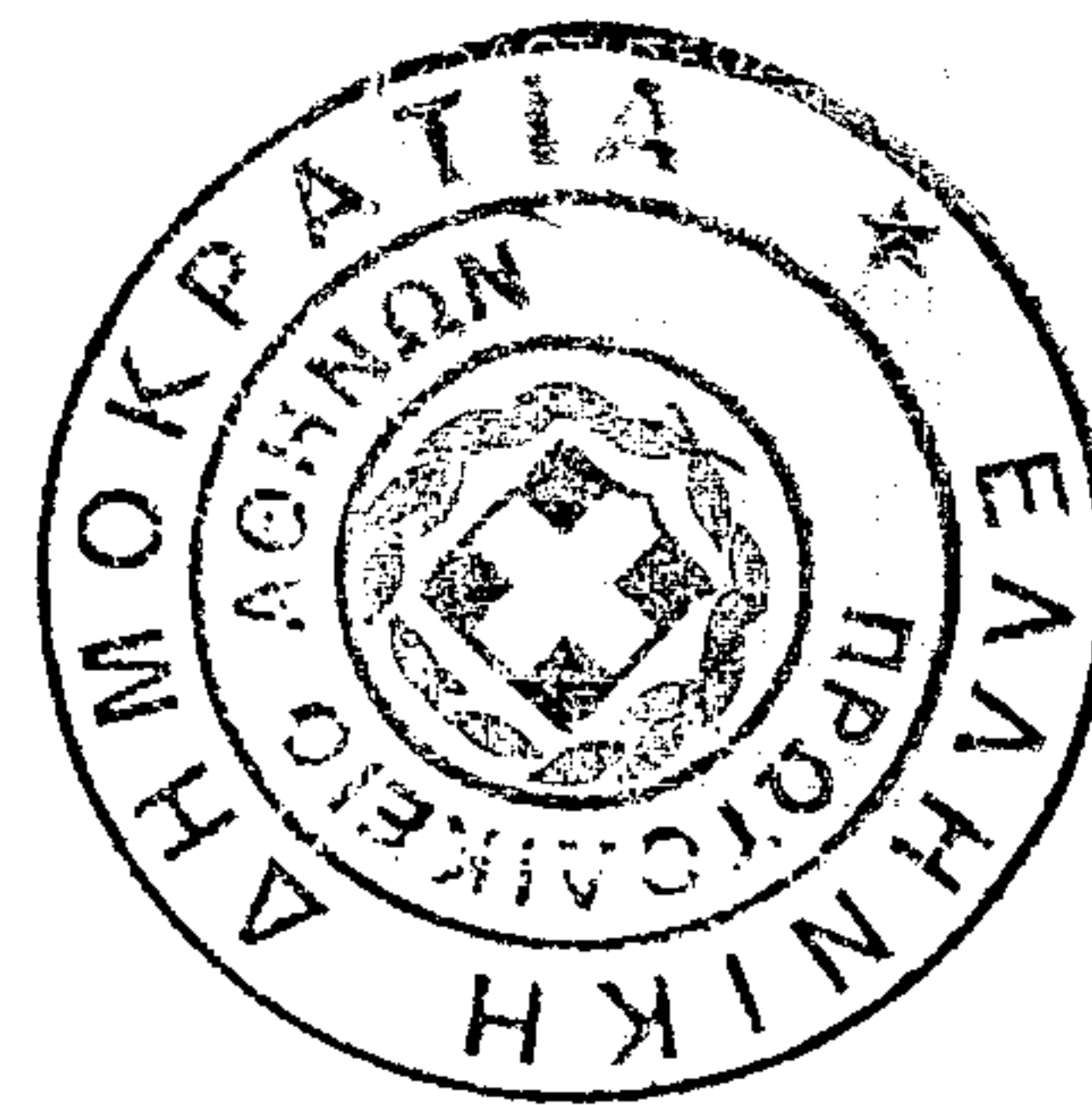

Ενώπιον του Εφετείου Αθηνών

ΕΦΕΣΗ

Ευθυμίου ΠΕΡΣΙΔΗ του Κοσμά, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής (Γκανογιάννη 50).

ΚΑΤΑ

1. **Παναγιώτη ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ** του Μηνά, κατοίκου Αθηνών (Σεβαστουπόλεως 133),
2. Της οριστικής απόφασης **5476/2008** του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία εργατικών διαφορών).

1. Ο αντίδικος άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την εργατική διαδικασία την από 13.4.2006 (αρ. κατ. 72.039/3.771/13.4.2006) αγωγή του εναντίον μου, με αίτημα, μεταξύ άλλων, να υποχρεωθώ να του καταβάλω **€300.000,00** νομιμοτόκως, ως αποζημίωση για χρηματική ικανοποίηση λόγω επικαλούμενης ηθικής του βλάβης.

Επί της αγωγής του δημοσιεύτηκε την 4.8.2008 η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία **δέχθηκε εν μέρει** την αγωγή και μεταξύ άλλων **αναγνώρισε** ότι οφείλω να καταβάλω στον ενάγοντα το ποσό των **€15.000,00** με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, καθώς και με καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος που όρισε σε **€1.150,00**.

Ο αντίδικος μου επέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση την 15.1.2009.

Την απόφαση αυτή **ΕΚΚΑΛΩ** για τους εξής λόγους και για όσους θα προσθέσω:

ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ

1ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε σιωπηρά την ένστασή μου (αιτιολογημένη άρνηση) **περί αοριστίας** της αγωγής. Εάν όμως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εφαρμόζε σωστά το νόμο και εκτιμούσε σωστά το αγωγικό δικόγραφο, έπρεπε να δεχθεί ότι η αγωγή είναι αόριστη, διότι:

Στην αγωγή ο ενάγων αορίστως επικαλείται ότι αναφέρω σε βάρος του «... σχόλια άκρως υβριστικά, συκοφαντικά και δυσφημιστικά για την προσωπικότητα και την αξιοπρέπειά του ...» (σελίδα 3, στιχ. 3-5 από το τέλος Αγωγής), ότι υποστηρίζω πως ο ίδιος είναι «απατεώνας» και πλήττω την τιμή και την υπόληψή του (σελίδα 5, στιχ. 8-9 από το τέλος Αγωγής), καθώς και τα αυτά στη σελίδα 22, 1η και 2η παράγραφος από το τέλος Αγωγής.

Με τέτοιο περιεχόμενο, όμως, η αγωγή είναι αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, διότι ο ενάγων **δεν αναφέρει ποιες είναι οι συγκεκριμένες λέξεις, φράσεις και εκφράσεις** που είναι αναληθείς, υβριστικοί, συκοφαντικοί ή δυσφημιστικοί για αυτόν, και ποιο το περιεχόμενο τους, **καθώς και ποια είναι η αλήθεια**, ώστε να μπορεί το Δικαστήριό σας να κρίνει το αναληθές ή συκοφαντικό αυτών. Ούτε εκθέτει ο ενάγων συγκεκριμένα περιστατικά που να στοιχειοθετούν την επικαλούμενη παράνομη συμπεριφορά μου. Για το ορισμένο της αγωγής δεν αρκεί μόνη η παράθεση ολοκλήρων κειμένων με την αόριστη επίκληση ότι αυτά θίγουν την τιμή και την υπόληψή του. Απαιτείται, επί ποινή απαραδέκτου, να αναφέρονται στο αγωγικό δικόγραφο ποιοι ακριβώς είναι οι «ψευδείς», υβριστικοί και συκοφαντικοί ισχυρισμοί και ποιο το συγκεκριμένο περιεχόμενο τους, όπως επίσης και ποια είναι η αλήθεια, ώστε να μπορεί να διαπιστωθεί αν είναι αναληθείς ή συκοφαντικοί συγκεκριμένοι ισχυρισμοί. Η αοριστία αυτή της αγωγής δεν μπορεί να συμπληρωθεί με παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης, ούτε από την εκτίμηση των αποδείξεων και στερεί από το Δικαστήριο τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής και από τον εναγόμενο τη δυνατότητα να αμυνθεί κατ'αυτής.

Επομένως, η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας τα αντίθετα.

2ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν γένει, και ψευδώς ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλόμενη απόφασή του αυθαίρετα και αναίτιολόγητα έκρινε ότι :

α) «... ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι τα διπλώματα που χορήγησε ο ενάγων [Παναγιώτης ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ], από το έτος 1995, αποτελούν προϊόν πλαστογραφίας, 'με πλαστή σφραγίδα που πάτησε στα διπλώματα' ο ενάγων, την οποία ο ίδιος 'παραχάραξε', 'εξαπατώντας έτσι τους μαθητές του' είναι ψευδής, καθόσον ... δεν προέκυψε ότι ο ενάγων έθεσε στα διπλώματα πλαστή σφραγίδα της ΠΟΠΚ ...» (10ο φύλλο, β' όψη προσβαλλόμενης).

Αν όμως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφάρμοζε το νόμο θα έπρεπε να κρίνει ότι τα διπλώματα που χορήγησε ο ενάγων από το έτος 1995 και εξής δεν είναι έγκυρα και ότι ο σχετικός ισχυρισμός μου είναι αληθής, διότι, όπως αποδείχθηκε (πρωτίστως από το από 4.12.2007 έγγραφο του Προέδρου της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε (ITKF) Hidetaka Nishiyama) η «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» (ΠΟΠΚ) είναι η μόνη εξουσιοδοτημένη από την «Παγκόσμια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» για τη διενέργεια εξετάσεων και τη διαδικασία απονομής της πιστοποίησης dan (βαθμών) παραδοσιακού καράτε στην Ελλάδα, ο δε ενάγων [Παναγιώτης ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ] ουδέποτε είχε οποιαδήποτε εξουσιοδότηση, άδεια ή έγκριση από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΠΚ για τη διενέργεια εν προκειμένω εξετάσεων παραδοσιακού καράτε στην Ελλάδα, για τη χορήγηση διπλωμάτων, ή για την πιστοποίηση αυτών, ούτε υπάρχει οποιαδήποτε σχετική απόφαση του Δ.Σ. της ΠΟΠΚ, Ως εκ τούτου, ο ενάγων δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να διενεργεί νομίμως εξετάσεις, να απονέμει διπλώματα, και να δίνει πιστοποίηση dan του αθλήματος του παραδοσιακού καράτε στην Ελλάδα, και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλλε κρίνοντας τα αντίθετα.

Σημειώνεται στο σημείο αυτό ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο συγχέει τις έννοιες «απονομή» διπλωμάτων παραδοσιακού καράτε και «πιστοποίηση» των διπλωμάτων αυτών. Η «απονομή» είναι η πράξη της χορήγησης των διπλωμάτων έπειτα από διενέργεια εξετάσεων από εξουσιοδοτημένο όργανο (εν προκειμένω για την Ελλάδα, την ΠΟΠΚ). Η «πιστοποίηση» των διπλωμάτων είναι η (προαιρετική) βεβαίωση ότι τα διπλώματα αυτά είναι έγκυρα. Στην προκειμένη περίπτωση ούτε η απονομή dan ούτε οι πιστοποιήσεις dan που χορηγούσε ο ενάγων ήταν έγκυρες, ακόμη και αν ήθελε υποτεθεί ότι

κατά το χρονικό σημείο της πραγματοποίησής τους ο ενάγων ήταν Πρόεδρος της ΠΟΠΚ, διότι καμία εξουσιοδότηση δεν είχε ο ενάγων από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΠΚ προς τούτο, ούτε οι πιστοποιήσεις είχαν γίνει από την ΠΟΠΚ που είναι το μόνο αρμόδιο και αναγνωρισμένο από την παγκόσμια ομοσπονδία όργανο προς τούτο, ούτε είχαν την έγκριση της ΠΟΠΚ. Εξάλλου, η σφραγίδα που έθετε ο ενάγων στις απονομές και/ή πιστοποιήσεις αυτές δεν ήταν η αυθεντική και επίσημη σφραγίδα της ΠΟΠΚ.

β) «... ως προς τον τρίτο ισχυρισμό του εναγομένου, ότι δηλαδή **το 6^ο και 7^ο dan που κατέχει ο ενάγων [Παναγιώτης ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ] είναι πλαστά**, από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά στοιχεία, προέκυψε ότι τούτος **είναι αναληθής** ... ο ενάγων έχει 7^ο dan στο παραδοσιακό καράτε ... ο ενάγων προσκομίζει και επικαλείται τα από 25.9.1997 και 21.7.2003 διπλώματα – για το 6^ο και 7^ο dan αντίστοιχα – τα οποία δεν έχουν προσβληθεί ως πλαστά, φέρουν δε υπογραφή του προαναφερθέντος Προέδρου της *International Traditional Karate Federation, Hidetaka Nishiyama* ... Επομένως, ο ανωτέρω ισχυρισμός του εναγομένου **είναι ψευδής**. ...» (10ο-11ο φύλλο προσβαλλόμενης).

Αν όμως το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφαρμόζε το νόμο θα έπρεπε να κρίνει ότι και ο ισχυρισμός μου αυτός **είναι αληθής**, για τους λόγους που εκθέτω αμέσως παραπάνω και στους οποίους αναφέρομαι, προς αποφυγήν επαναλήψεων. Επιγραμματικά, το 6^ο και 7^ο dan που κατέχει ο ενάγων δόθηκαν σε αυτόν (ενάγοντα) **από τον ίδιο** (ενάγοντα) την ίδια χρονική περίοδο που αναφέρεται παραπάνω, κατά την οποία ο ενάγων ουδεμία εξουσιοδότηση είχε από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΠΚ για να διενεργεί εξετάσει, απονέμει διπλώματα, ή χορηγεί πιστοποιήσεις αυτών, ούτε ενέκρινε ποτέ η ΠΟΠΚ κάποιο τέτοιο πιστοποιητικό του ενάγοντος και συνεπώς δεν υπάρχει καμία αναλήθεια στους ως άνω ισχυρισμούς μου.

γ) «ως προς τον τέταρτο ισχυρισμός [ότι **ο ενάγων καταχράστηκε χρήματα από χορηγίες της εταιρείας SIEMENS**] ... ιδίως δε από την κατάθεση του ανωτέρω μάρτυρα του ενάγοντος, ο οποίος κατέθεσε ότι ο ενάγων "ούτε λεφτά πήρε, ούτε τίποτα" ... προκύπτει η **αναλήθεια** του ισχυρισμού αυτού. Επομένως ο ανωτέρω ισχυρισμός του εναγομένου **είναι ψευδής** ... » (11ο φύλλο, β' όψη προσβαλλόμενης).

Εάν το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφαρμόζε το νόμο θα έπρεπε να κρίνει ότι από τα ίδια τα επίδικα κείμενα δεν στοιχειοθετείται συ-

κοφαντική δυσφήμιση, αφού σε αυτά **ουδέποτε κατηγορήσα τον καθού ότι καταχράστηκε χρήματα από χορηγίες της SIEMENS**. Αυτό το οποίο έκανα ήταν να παραθέσω πραγματικά περιστατικά – τα οποία δεν αμφισβήτησε ο ενάγων – γιατί είναι αληθινά, και επειδή τα περιστατικά προκαλούσαν ορισμένες αμφιβολίες, καλούσα τον καθού να λογοδοτήσει για να διαλευκανθεί το ζήτημα και δεν το έκανε («...Ο κ. Δρακόπουλος ήταν πρόεδρος της ΠΟΠΚ, όταν είχε το διευθυντή της Siemens κ. Χριστοφοράκο και τα δύο του παιδιά προσωπικούς του μαθητές στο γυμναστήριό του. Ο κ. Δρακόπουλος διοργάνωσε προσωπικά δύο αγώνες της ΠΟΠΚ .. με χορηγίες της Siemens, όπως όλοι γνωρίζαμε και όπως φρόντισε ο κ. Χριστοφοράκος να γραφεί στις εφημερίδες. Ποτέ δεν πέρασε για συζήτηση από το ΔΣ της ΠΟΠΚ θέμα χορηγίας της Siemens προς την ΠΟΠΚ. Και όμως στις πλάτες των αθλητών των αγώνων έμπαινε το σήμα της Siemens. Συνεπώς, οι χορηγίες της Siemens προς την ΠΟΠΚ ήταν θέμα μεταξύ των κ.κ. Δρακόπουλου και Χριστοφοράκου και υπόλογοι είναι και οι δύο. Για να μη λογοδοτήσει ο κ. Δρακόπουλος για τις πράξεις του αυτές μας κατέστρεψε την ομοσπονδία μας... να λογοδοτήσουν ... στους συλλόγους της ΠΟΠΚ για τις χορηγίες της Siemens προς την ΠΟΠΚ» επίδικο κείμενό μου από παράγραφο 5 σελ. 4 και παράγραφο 1 σελ. 5 Αγωγής του ενάγοντος). Από το ίδιο το περιεχόμενο του κειμένου προκύπτει ότι τα γεγονότα που αναφέρω είναι κοινώς γνωστά και αληθή και δεν κατηγορώ τον ενάγοντα, αλλά λόγω ερωτηματικών που στηρίζονται στα αληθινά αυτά γεγονότα τον καλώ να δώσει διευκρινίσεις. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται ουδόλως το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης και έτσι έπρεπε να κρίνει το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εάν εκτιμούσε ορθώς τις αποδείξεις.

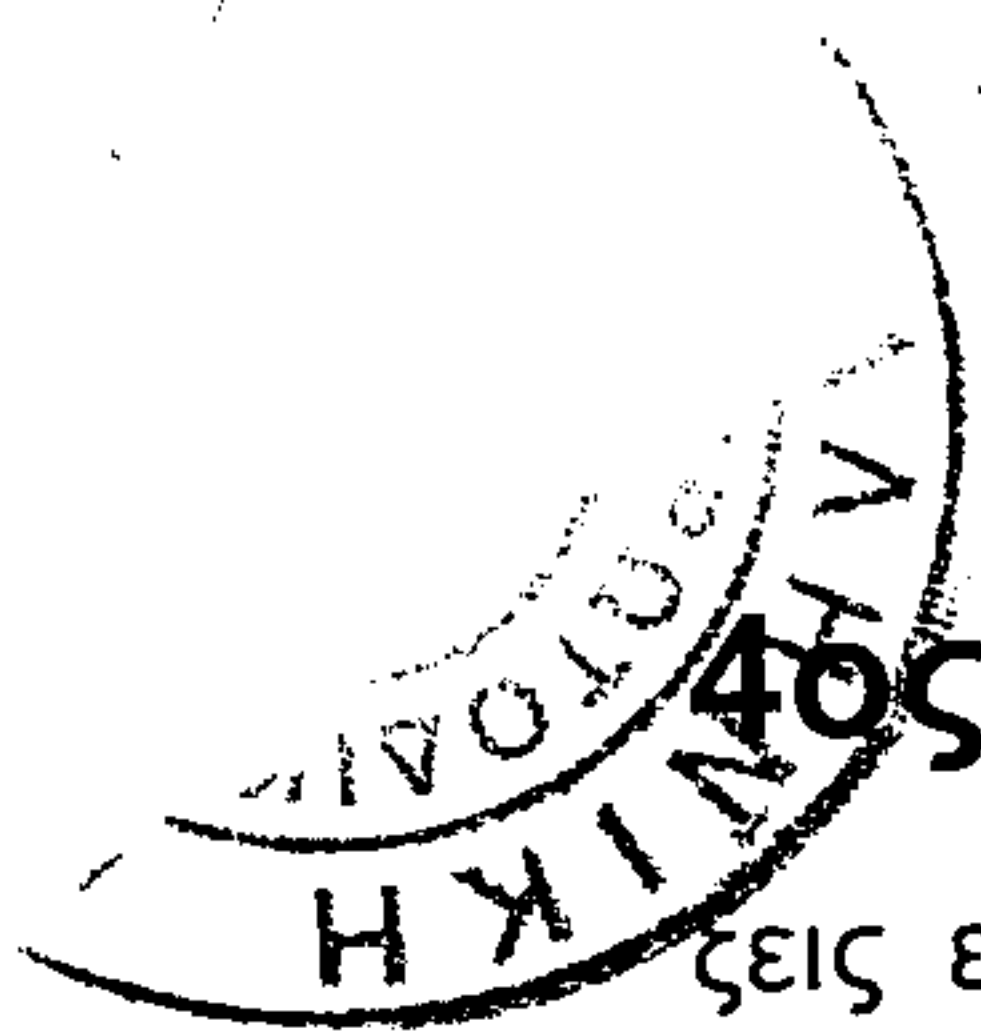
δ) Ως προς την ύπαρξη **πρόθεσής** μου, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν γένει, ψευδώς δε ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλομένη απόφασή του έκρινε ότι τα παραπάνω διέδοσα εν γνώσει της αναληθείας τους. Πρώτον, τα παραπάνω δεν είναι αναληθή. Δεύτερον, αποδείχθηκε ότι ουδεμία πρόθεση είχα να βλάψω την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντα. Τρίτον, από την κατάθεση του μάρτυρά μου Παντελή ΜΠΙΤΖΕ στο ακροατήριο αποδείχθηκε ότι τα κείμενα που περιέχονται στην αγωγή «κατέβηκαν» (δηλ. διαγράφηκαν) από το διαδίκτυο το 2006 πολύ πριν από την άσκηση της αγωγής (κατάθεση 13.4.2006, επίδοση 17.4.2006). Επομένως, η αγωγή είναι ουσιαστικά αβάσιμη εφόσον τα κείμενα αυτά δεν ήταν πλέον δημοσιευμένα στο διαδίκτυο κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής.

3ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν γένει, ψευδώς δε ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλόμενη απόφασή του αυθαίρετα και αναιτιολόγητα έκρινε:

«... αποδείχθηκε ότι μαζί με την δημοσίευση των ανωτέρω άρθρων ο εναγόμενος δημοσέυσε στις ως άνω ιστοσελίδες του, τις οποίες διαχειρίζεται ο ίδιος, φωτογραφία του ενάγοντος. Δεν αμφισβητείται ότι ο εναγόμενος, δεν ζήτησε, ούτε έλαβε την άδεια ή τη συναίνεση του ενάγοντος για τη δημοσίευση της ως άνω φωτογραφίας και, επομένως, δεν είχε νόμιμο δικαίωμα δημοσιεύσεώς της. Η δημοσίευσή της δε, η οποία έγινε χωρίς τη γνώση και συναίνεση του ενάγοντος, προκάλεσε προσβολή της προσωπικότητάς του, ως ατόμου και ως επαγγελματία ...» (12ο φύλλο, β' όψη, προσβαλλόμενης).

Αν το πρωτοβάθμιο εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφάρμοζε το νόμο θα έκρινε αφενός ότι δεν υπήρξε ούτε αποδείχθηκε η επικαλούμενη προσβολή της προσωπικότητας του καθού. Η φωτογραφία του καθού την οποία δημοσιοποίησα είναι η ίδια που δημοσιοποιεί ο ίδιος στο δημόσιο βίο του, σε καμιά περίπτωση δεν αφορούσε δραστηριότητα της ιδιωτικής του ζωής, ώστε να θεωρηθεί ότι προσβάλλεται πιθανόν η προσωπικότητά του, ούτε υπήρξε ποτέ, ούτε αποδείχθηκε, από μέρους μου τέτοια πρόθεση. Κατά τη σύνταξη των επίδικων κειμένων, ο ενάγων ήταν δημόσιο πρόσωπο, ως πρόεδρος της ΠΟΠΚ από το 1995 μέχρι το τέλος του 2001 και ως τεχνικός υπεύθυνος της ΠΟΠΚ από το 1995 ως το τέλος του 2004, και για τις πράξεις ή παραλείψεις του κατά την άσκηση των δημόσιων καθηκόντων του. Η φωτογραφία του ενάγοντος που συμπεριέλαβα στα κείμενά μου και που παρουσιάζει την όψη του προσώπου του, είναι φωτογραφία δημοσίου προσώπου, αλλά και η όψη του είναι ταυτόχρονα γνωστότατη στους πάντες διότι: 1) ως δημόσιο πρόσωπο της ΠΟΠΚ εμφανίζεται σε δημόσιες αθλητικές εκδηλώσεις του παραδοσιακού καράτε του εσωτερικού και του εξωτερικού, 2) ως «διαιτολόγος-διατροφολόγος» διαφημίζεται σε χιλιάδες έντυπα, εφημερίδες και περιοδικά από το 2001 αλλά και στην τηλεόραση, σε δεκάδες τηλεοπτικές εκπομπές (λ.χ. της Άννας Δρούζα, Ν. Ευαγγελάτου και άλλες) τις οποίες έχουν παρακολουθήσει εκατοντάδες χιλιάδων τηλεθεατές, 4) ως ιδιοκτήτης των ιστοχώρων www.zone.gr και www.gtkf.gr παρέχει ελεύθερα τη φωτογραφία του, 5) διατηρεί μόνιμη τηλεοπτική εκπομπή ως «διαιτολόγος-διατροφολόγος» κάθε Πέμπτη βράδυ στις 21:00 από το κανάλι ΤΗΛΕΦΩΣ των Οικολόγων τα τελευταία 3-4 χρόνια και παρέχει ακόμα αυτές τις υπηρεσίες χωρίς την απαιτούμενη άδεια στο ίδιο το γραφείο που του «έκλεισε» η Νομαρχία Αθηνών παρά τα πρόστιμα που του επιβλήθηκαν.

4ος. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν γένει, ψευδώς δε ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλομένη απόφασή του αυθαίρετα και αναιτιολόγητα έκρινε ότι δημοσίευσα και διέδωσα τα επίδικα άρθρα «... σε μεγάλο, μη δυνάμενο να προσδιορισθεί, αριθμό χρηστών του διαδικτύου ...» (2ο φύλλο, β' όψη, στίχοι 4-5 προσβαλλόμενης) και ότι «... Το ανάλογο ποσό για την εύλογη χρηματική ικανοποίηση του ενάγοντος ... ενόψει ... του μεγέθους της προσβολής και των συνεπειών αυτής ...» (13^ο φύλλο, στίχοι 9-11).

Πουθενά ωστόσο δεν αποδείχθηκε κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία, ούτε παραθέτει δικαιολογημένα κάτι τέτοιο η προσβαλλόμενη, αλλά εντελώς αυθαίρετα και αόριστα διαλαμβάνει το «μέγεθος της προσβολής» του καθού και το πλήθος των επισκεπτών της επίδικης ιστοσελίδας. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο συνεπώς θα έπρεπε να κρίνει ότι, κατ'ακολουθία των ανωτέρω, ουδεμία ηθική βλάβη υπέστη ο καθού.

Σε κάθε περίπτωση, το επιδικασθέν ποσό (€15.000,00) παραβιάζει την **αρχή της αναλογικότητας** μεταξύ ζημιογόνου γεγονότος και ποινής, όπως προέβαλλα και στη σχετική ένσταση με τις προτάσεις μου.

Η διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ ορίζει ότι σε περίπτωση αδικοπραξίας το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι παρέχεται στο δικαστήριο η δυνητική ευχέρεια, ύστερα από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που οι διάδικοι θέτουν υπόψη του, όπως του βαθμού του πταίσματος του υποχρέου, του είδους της προσβολής, της περιουσιακής και κοινωνικής κατάστασης των μερών κλπ, και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και της λογικής, να επιδικάσει ή όχι χρηματική ικανοποίηση, αν κρίνει ότι επήλθε στον αδικηθέντα ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη, καθορίσει δε συγχρόνως και το ποσό αυτής που θεωρεί εύλογο. Ο προσδιορισμός του ποσού της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης αφέθηκε στην ελεύθερη εκτίμηση του δικαστηρίου, η σχετική κρίση του οποίου δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, αφού σχηματίζεται από την εκτίμηση πραγματικών γεγονότων (άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ) και χωρίς υπαγωγή του πορίσματος σε νομική έννοια, ώστε να μπορεί να νοηθεί εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου είτε ευθέως είτε εκ πλαγίου για έλλειψη νόμιμης βάσεως.

Εξάλλου, το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος, εισάγοντας ως νομικό κανόνα την «αρχή της αναλογικότητας», επιβάλλει σε όλα τα κρατικά όργανα, συνεπώς και τα δικαιοδοτικά, κατά τη στάθμιση των εκατέρωθεν δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, να λαμβάνουν υπόψη τους την εκάστοτε αντιστοιχία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και

του σκοπού που επιδιώκεται εκάστοτε (βλ. Ολ. ΑΠ 43/2005, πρβλ. και ΕΔΔΑ: Berge κατά Γαλλίας, απόφ. της 3-12-2002). Έτσι, σε περίπτωση προσδιορισμού του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το δικαστήριο δεν πρέπει μεν να υποβαθμίζει την απαξία της πράξεως επιδικάζοντας χαμηλό ποσό όμως συγχρόνως δεν πρέπει, με ακραίες εκτιμήσεις, να καταλήγει σε εξουθένωση του ενός μέρους και αντίστοιχο υπέρμετρο πλουτισμό του άλλου, διότι τούτο υπερακοντίζει το σκοπό που επιδίωξε ο νομοθέτης, ήτοι την αποκατάσταση της τρωθείσας δια της αδικοπραξίας κοινωνικής ειρήνης. Η παραβίαση της υπερνομοθετικής αυτής αρχής ιδρύει τους αναιρετικούς λόγους του άρθρου 559 αριθ. 1 και 19 (ΑΠ 132/2006 Αρμ 2006, 757).

Στην προκειμένη περίπτωση, το επιδικασθέν σε βάρος μου ποσό (**€15.000,00**), εκτός του ότι είναι εντελώς αδικαιολόγητο και αυθαίρετο διότι δεν δικαιολογείται από κανένα στοιχείο, και είναι ασύνηθες σε σχέση με τα επιδικαζόμενα σε παρόμοιες περιπτώσεις.

5ος. Τέλος, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλομένη απόφασή του επέβαλε σε βάρος μου τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος (**€1.150,00**). Αντίθετα, το Δικαστήριο έπρεπε να καταδικάσει τον ενάγοντα-καθού στη δικαστική μου δαπάνη (176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσα θα προσθέσω, με τη ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου,

ΖΗΤΩ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα έφεσή μου.
- Να εξαφανισθεί στο σύνολό της η προσβαλλομένη απόφαση **5476/2008** του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία 681Δ' ΚΠολΔ).
- Να απορριφθεί η από 13.4.2006 (αρ. κατ. 72.039/3.771/13.4.2006) αγωγή του αντιδίκου εναντίον μου.
- Να καταδικασθεί ο αντίδικος στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Αθήνα, 30 .1.2009

Ο εκκαλών

Η πληρεξουσία δικηγόρος

ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ-ΖΩΗ Δ. ΛΑΒΙΔΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 79
ΤΗΛ. 210 3616144 - FAX: 210 3616145
ΑΦΜ: 103632430 - ΔΟΥ: Δ' ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ. ΔΣΑ 28017

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΕΦΕΣΗΣ

Αριθμός κατάθεσης : 891/2009

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 30/01/2009 ημέρα Παρασκευή και ώρα 12:45 ενώπιον του / της Γραμματέα/ας ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών εμφανίστηκε ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 28017) ΛΑΒΙΔΑ ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ-ΖΩΗ και κατέθεσε το δικόγραφο της από 30/01/2009 ΕΦΕΣΗΣ του/της ΠΕΡΣΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΑ κατά του/της ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ και της αποφάσεως του παραπάνω Δικαστηρίου με αριθμό 5476 / 2008 - ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ που απευθύνεται προς το Εφετείο.

Διαβάστηκε, βεβαιώθηκε και υπογράφεται νόμιμα.

Ο / Η καταθέσ___

Ο / Η Γραμματέας

(ΔΣΑ / 28017) ΛΑΒΙΔΑ ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ-ΖΩΗ

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 30/01/2009

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας.

Αθήνα, 30/01/2009

Ο / Η Προϊστάμεν. του τμήματος
α.α ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑ

